

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând cererea de recurs declarată de Slobodniuc Virgiliu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „Credit Rapid” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Slobodniuc Virgiliu privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016, prin care s-a respins cererea de repunere a apelului în termen și s-a restituit ca depusă tardiv cererea de apel,

CONSTATĂ:

La 20.05.2016, ÎM „Credit Rapid” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Slobodniuc Virgiliu privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a menționat că, în baza contractului de împrumut cu dobândă nr. AU/SV/4142 din 18.09.2013, ÎM „Credit Rapid” SRL i-a acordat lui Slobodniuc Virgiliu un împrumut în sumă de 5139,13 dolari SUA pe un termen de 25 luni, cu termenul de scadență 16.10.2015.

Concretizează reclamantul că, drept asigurare a rambursării împrumutului acordat, conform prevederilor art. 1240 alin. 1 Cod Civil al R.M. între ÎM „Credit Rapid” SRL și Slobodniuc Virgiliu a fost semnat contractul de gaj nr. AU/SV/4142-G din 18.09.2013, obiectul gajului fiind autoturismul „Mercedes Vito” a.p. 2000, nr. motor K004626, nr. caroserie VSA63829413293344, certificat de înmatriculare nr. B000138644, cu nr. de înmatriculare TLAK809, valoarea de gaj 65318,34 lei, confirmare de înregistrare a gajului Nr. 208050, înregistrat la Biroul Notarului Golubciuc Ala cu sediul în mun. Chișinău str. Calea Orheiului 65 ap.9.

Din cauza neonorării obligațiilor prevăzute în contract, solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului a sumei de 1 115,96 dolari SUA conform cursului valutar BNM din ziua plății și a taxei de stat în mărime de 663,04 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 08.09.2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. S-a încasat de la Slobodniuc Virgiliu în beneficiul ÎM „Credit Rapid” SRL datoria în sumă de 1 115,96 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 663,04 lei.

La 12.10.2016, Slobodniuc Virgiliu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, casarea hotărârii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016 s-a respins cerința privind repunerea în termen a cererii de apel și s-a restituit ca tardivă cererea de apel depusă de Slobodniuc Virgiliu împotriva hotărârii Judecătoriei Telenești din 08.09.2016.

La 16 decembrie 2016, Slobodniuc Virgiliu a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea încheierii recurete, menționând că în ședința instanței de apel a indicat că nu este sigur că semnăturile aplicate pe avizele de recepție îi aparțin, însă instanța de apel a ignorat argumentele dânsului și în încheierea contestată a indicat că semnăturile îi aparțin.

Susține că, declarațiile dânsului în instanța de apel au fost denaturate, fapt ce a servit drept temei pentru respingerea cerinței privind repunerea în termen a apelului.

Totodată, recurentul își manifestă dezacordul cu încheierea instanței de apel prin care se menționează că copia hotărârii primei instanțe a fost recepționată de către apelant la 20.09.2016, în interiorul termenului de atac, însă dânsul nu s-a asigurat prin înaintarea unui apel nemotivat, ci l-a depus înafara termenului de 30 zile.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că, recursul declarat la data de 16 decembrie 2016 a fost depus în termen, or, din materialele dosarului rezultă că, Slobodniuc Virgiliu a primit copia încheierii instanței de apel din 29 noiembrie 2016 la 12 decembrie 2016 (f.d. 73).

La 28 decembrie 2016, în adresa intimatului a fost ÎM „Credit Rapid” SRL a fost expediată spre cunoștință copia recursului declarat de către Slobodniuc Virgiliu cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel, din următoarele considerente..

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Judecătoriei Telenești din 08.09.2016 cererea de chemare în judecată a fost admisă integral. S-a încasat de la Slobodniuc Virgiliu în beneficiul ÎM „Credit Rapid” SRL datoria în sumă de 1115,96 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 663,04 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 14 octombrie 2016, Slobodniuc Virgiliu a declarat apel, solicitând repunerea în termen a cererii de apel, casarea hotărârii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare.

Instanța de apel, prin încheierea din 29 noiembrie 2016 a respins cerința privind repunerea în termen a cererii de apel și a restituit ca tardivă cererea de apel depusă de Slobodniuc Virgiliu.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel, la emiterea încheierii, a determinat corect circumstanțele cauzei și a aplicat just normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului precum, procesul-verbal al ședinței de judecată a primei instanțe din 22 iunie 2016 se atestă că, Slobodniuc Virgiliu nu a participat la pronunțarea dispozitivului hotărârii, însă a fost legal citată pentru ședința dată fapt confirmat prin avizul de recepție a citației, anexate la actele cauzei (f.d. 39).

Tot, din materialele dosarului reiese că și avocatul apelantului – recurentului a cunoscut despre ședința primei instanțe din 22.06.2016, deoarece a înaintat și o cerere de amânare a acesteia, motiv din care prima instanță a amânat ședința de judecată pentru data de 08.09.2016.

Instanța de recurs mai constată că despre ședința fixată pentru data de 08.09.2016 a cunoscut apelantul – recurentul, or la materialele cauzei există avizul de recepție semnat de Slobodniuc Virgiliu la 07.07.2016 (f.d. 44).

Astfel, Colegiul menționează că, argumentele recurentului precum că nu a cunoscut despre ședințele fixate în primă instanță sunt neîntemeiate, iar argumentul precum că nu este sigur dacă semnăturile aplicate pe avizele de recepție sunt ale dânsului, instanța de recurs le consideră nefondate, lipsite de suport probator, deoarece materialele cauzei denotă contrariu.

În conformitate cu art.103 alin (2) CPC, în citație și înștiințare, participanților la proces li se propune să prezinte probele de care dispun referitor la pricină, se face somația despre consecințele neprezentării unor astfel de probe și ale neprezentării în instanță, despre obligativitatea de a comunica instanței motivele neprezentării, precum și despre obligativitatea persoanei care a primit citația sau înștiințarea în locul destinatarului absent de a o înmâna acestuia de îndată ce va fi posibil.

Totodată, în conformitate cu art. 105 alin. (6) CPC, dacă nu îl va găsi pe destinatar la domiciliu sau la locul de muncă, persoana împuternicită să înmâneze citația sau înștiințarea o va înmâna unuia dintre membrii adulți ai familiei care locuiește împreună cu destinatarul și care și-a dat acordul să o primească, iar în lipsa acestora, o va remite organizației de exploatare a

locuințelor, primăriei satului (comunei) ori administrației de la locul lui de muncă. Persoana care a primit citația sau înștiințarea este obligată să indice pe cotor numele și raporturile sale de rudenie cu destinatarul sau funcția sa. Totodată, ea este obligată să o înmâneze destinatarului cât mai curând posibil.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, termenul de procedură stabilit în ani luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui, iar în conformitate cu art. 112 alin. (2) CPC, dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

Raportând normele de drept enunțate la caz, se reține că, dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost pronunțat la data de 08 septembrie 2016, astfel, termenul de declarare a apelului a început să curgă de la data de 09 septembrie 2016, ziua imediat următoare datei pronunțării dispozitivului hotărârii contestate și a expirat la data de 10 octombrie 2016.

În conformitate cu art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

Contrar normelor de drept enunțate, în speță, se constată că, Slobodniuc Virgiliu a declarat apel la 14 octombrie 2016, adică cu depășirea termenului de 30 zile prevăzut de lege, solicitând repunerea în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Astfel, instanța de recurs reiterează că, termenul de declarare a apelului poate fi restabilit dacă persoanele îndreptățite prezintă probe veridice, ce ar confirma imposibilitatea declarării apelului în termen.

În acest context, nu poate fi reținut argumentul Slobodniuc Virgiliu drept motiv întemeiat de omitere a termenului de declarare a apelului precum că, nu a fost prezent la pronunțarea dispozitivului hotărârii și nici semnăturile de pe avizele de recepție nu sunt ale dânsului, or, recurentul a avut posibilitate reală de a se conforma normelor procedurale și de a depune în termen apelul, însă, cu toate acestea, cererea de apel a depus-o la data de 12 octombrie 2016.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, Slobodniuc Virgiliu urma să se folosească cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Instanța de recurs pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea în eroare. Buna-credință prezumă că partea este obligată la interval rezonabil de timp să manifeste diligență și să se intereseze de soarta dosarelor despre care cunosc cu certitudine că se află pe rolul instanței cu participarea lor și să respecte termenele prevăzute de lege.

Or, în conformitate cu art. 56 alin. (3) CPC, participanții la proces sânt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune

capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel temeinic și legal a respins cererea lui Slobodniuc Virgiliu cu privire la repunerea în termenul de apel și a restituit apelul declarat de către Slobodniuc Virgiliu.

Instanța de recurs accentuează că, soluția adoptată de către instanța de apel prin încheierea recurată este compatibilă cu standardele înserate în textul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și asumarea unui rol activ, urmărind cu diligență derularea procesului său.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că, încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Slobodniuc Virgiliu.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 29 noiembrie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Mixtă „Credit Rapid” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Slobodniuc Virgiliu privind încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea